

الله

ការឆ្លងយល់អំពី

សាសនាអ៊ីស្លាម និង

អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម

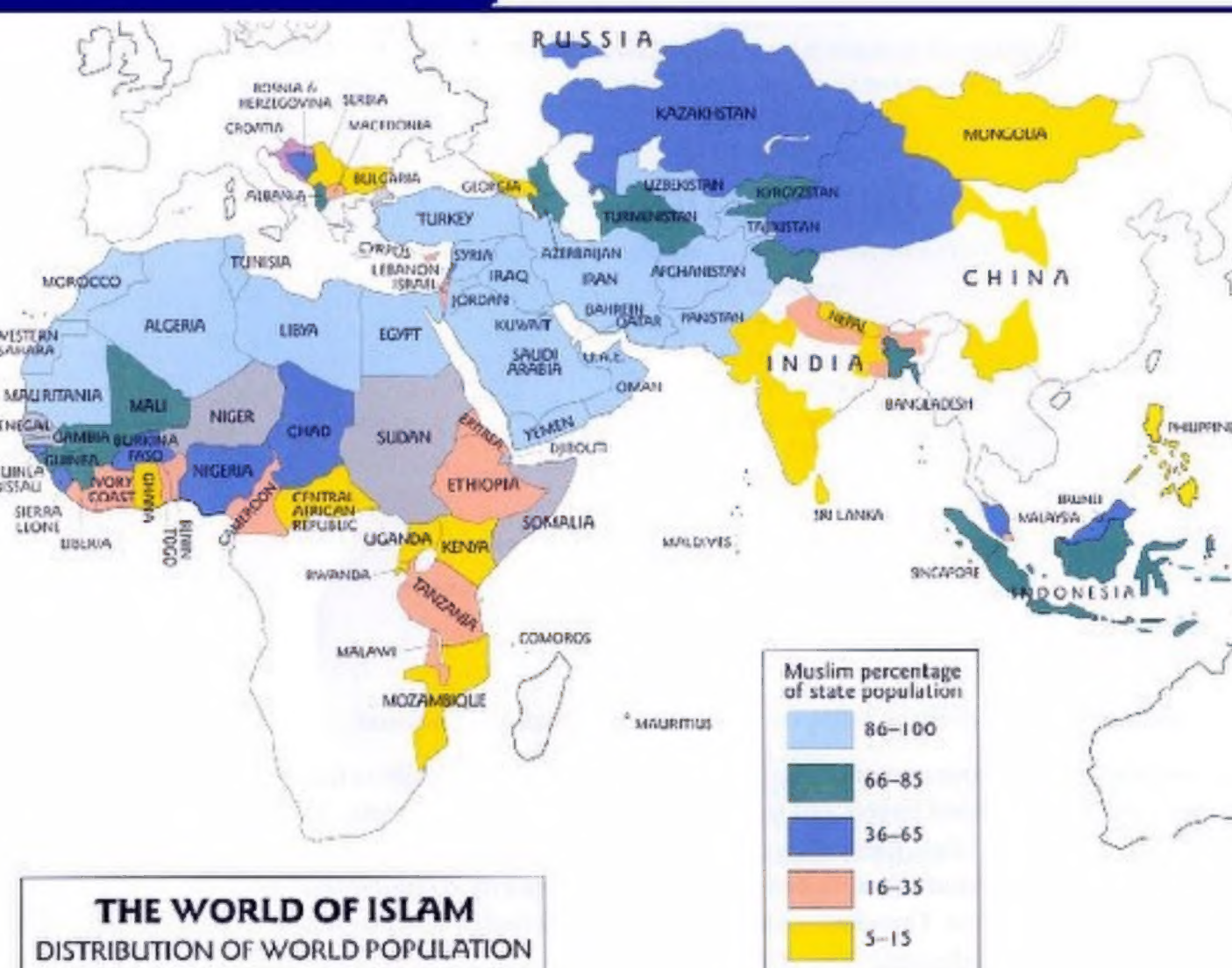
فهم الإسلام و المسلمين

តើសាសនាអ៊ីស្លាមគឺជាអ្វី?

អ៊ីស្លាម មិនមែនជាសាសនាដែលទើបតែចាប់បដិសន្ធិថ្មីនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញវាគឺជាសាសនាមួយ ដែលមានប្រវត្តិចាប់តាំងពីដើមកំណើតមនុស្សនៅលើផែនដីមកម៉្លេះ។ សាសនានេះ គឺជាសាសនាពិតតែមួយ ដែលអស់ឡោះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលតាមរយៈបណ្តាញការី ឬអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់ទៅកាន់មនុស្សលោកគ្រប់រូប។ មានប្រជាជន៥០ភាគរយ នៅលើពិភពលោក បានជ្រើសយកអ៊ីស្លាមធ្វើជាសាសនា និងបែបផែននៃជីវិតរស់នៅដ៏ពេញលេញរបស់ពួកគេ។ អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមគោរពសាសនានេះ ព្រោះវាជាសាសនាដែលនាំអោយមានសុភមង្គល ទាំងក្នុងលោកិយ និងបរលោក ជាសាសនាដែលនាំអោយសុខសន្តិភាព ក្តីមេត្តាករុណា និងការអធ្យាស្រ័យ។

តើឆរណាជាអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម?

មានមនុស្សពីរពាន់លាននាក់ដែលមកពីជាតិសាសន៍ សញ្ជាតិ និងវប្បធម៌ផ្សេងៗគ្នានៅទូទាំងពិភពលោក ពីប្រទេសហ្វីលីពីនខាងត្បូង រហូតដល់ប្រទេសនីហ្សេរីយ៉ា បានរួបរួមគ្នាជឿលើសាសនាអ៊ីស្លាម។ មានប្រជាជនអ៊ីស្លាមប្រហែល ១៨ភាគរយ ស្ថិតនៅក្នុងពិភពអាវ៉ាប់ ប៉ុន្តែសហគមន៍អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមដែលធំជាងគេនៅលើពិភពលោក មិនមែនស្ថិតនៅក្នុងពិភពអាវ៉ាប់នោះទេ គឺស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី និងផ្នែកសំខាន់ៗនៃអាស៊ី។ បណ្តាប្រទេសអាហ្វ្រិកភាគច្រើនក៏ជាប្រទេសកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមដែរ ហើយក្រៅពីនេះ នៅមានសហគមន៍អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមមួយចំនួនទៀត ត្រូវបានរកឃើញនៅសហភាពសូវៀត ប្រទេសចិន ប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងជើង និងខាងត្បូង ប្រទេសអាមេរិកខាងត្បូង និងបណ្តាប្រទេសនៅអឺរ៉ុប។

ការស្រាវជ្រាវសាសនាអ៊ីស្លាម និងអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម

តើអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមជឿលើអ្វី?

អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមជឿលើ **អស់ឡោះ** ជាម្ចាស់តែមួយគត់ ជាព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត រកអ្វីប្រៀបធៀបពុំបានឡើយ ជឿលើពួកទេវតាដែលទ្រង់បានបង្កើត ជឿលើព្យាករណ៍របស់ទ្រង់ដែលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដល់មនុស្សលោក ជឿលើថ្ងៃដែលទ្រង់កាត់ក្តី ថ្ងៃដែលមនុស្សគ្រប់ៗរូប ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ចំពោះសកម្មភាព និងទង្វើនានាដែលពួកគេបានសាង ជឿលើអំណាច ដ៏ពេញលេញរបស់ទ្រង់លើការកំណត់ដោយគោលការណ៍របស់មនុស្ស និងជឿលើជីវិតរស់នៅបន្ទាប់ពីសេចក្តីស្លាប់។ អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមក៏ជឿលើព្យាករណ៍ ឬអ្នកនាំសារជាច្រើនរូបរបស់អស់ឡោះ ដែលផ្តើមឡើងដោយ ណាពី ឬព្យាករណ៍ អាដាំ ហើយក្នុងនោះមាន ណាពីនោហ៍ អ៊ីប្រហ៊ីម អ៊ីស្លាឯល អ៊ីស្លាក យ៉ាកកូប យូសូហ្វ ចប ឬអែយូប មូសា ឬមូសេ ហារូន ដាវូទ៍ សូឡែម៉ាន អ៊ីលយ៉ាស់ យូណូស យ៉ះយ៉ា និងយេស៊ូ ឬអ៊ីសា សូមអស់ឡោះ ផ្តល់ភាពសុខសាន្តដល់ពួកគេទាំងអស់។ ប៉ុន្តែសារចុងក្រោយរបស់អស់ឡោះជាម្ចាស់ គឺត្រូវបានបញ្ជូន ទៅអោយបុរសម្នាក់ឈ្មោះមូហាំម៉ាត់ តាមរយៈទេវតាដ៏ព្រៃល ដោយបញ្ជាក់ សាឡើងវិញនូវរាល់សារទាំងឡាយ និងជាការបូកសរុប នូវរាល់សារទាំងអស់ ដែលទ្រង់បានបញ្ជូនពីមុនៗមក។

តើបុគ្គលម្នាក់ក្លាយជាអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមដោយរបៀបណា?

ដើម្បីក្លាយជាអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម គឺគ្មានអ្វីលំបាកឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ វាជារឿងងាយស្រួលបំផុត គឺគ្រាន់តែពេលពេលពាក្យ និងជឿជាក់ថា៖ គ្មានទេម្ចាស់ដែលត្រូវគោរពសក្ការៈដ៏ត្រឹមត្រូវ មានតែអស់ឡោះ ហើយមូហាំម៉ាត់គឺជាសារហារី ឬអ្នកនាំសាររបស់អស់ឡោះ។ តាមរយៈការអះអាងនេះ គេចាត់ទុកថា បុគ្គលនោះបានប្រកាសពីជំនឿរបស់ខ្លួនទៅចំពោះអស់ឡោះ ទៅចំពោះព្យាករណ៍ ឬអ្នកនាំសារ ទាំងអស់របស់ទ្រង់ និងគម្ពីរនានាដែលពួកគេបាននាំមក។

តើពាក្យ "អ៊ីស្លាម" មានន័យយ៉ាងម្តេច?

ពាក្យអាវ៉ាប់ថា **"អ៊ីស្លាម"** មានន័យថា៖ "ការព្រមទទួលយក" ហើយពាក្យនេះមានប្រភពចេញពីពាក្យមួយដែលមានន័យថា **"សន្តិភាព"**។ នៅក្នុងបរិបទសាសនា វាមានន័យថា **ការព្រមទទួលយកទាំងស្រុងចំពោះគោលបំណងរបស់អល់ឡោះ**។ ដូច្នេះ ការប្រើពាក្យថា **"សាសនាមូហាំម៉ាត់"** នេះហាក់ដូចជាបានជំរុញឱ្យអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមទាំងអស់ គោរពសក្ការៈទៅចំពោះណាពីមូហាំម៉ាត់ (ព្យាករិមូហាំម៉ាត់) មិនគោរពសក្ការៈទៅចំពោះអល់ឡោះជាម្ចាស់ទេ។ **"អល់ឡោះ"** គឺជាឈ្មោះជាភាសាអាវ៉ាប់ មានន័យថា ព្រះដែលត្រូវគោរពសក្ការៈ ដែលអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម និងអ្នកកាន់សាសនាគ្រិស្តនៅប្រទេសអាវ៉ាប់ប្រើប្រាស់ដូចគ្នា។

តើហេតុអ្វីបានជាសាសនាអ៊ីស្លាមហាក់ដូចជាមានលក្ខណៈប្លែកជាងគេ?

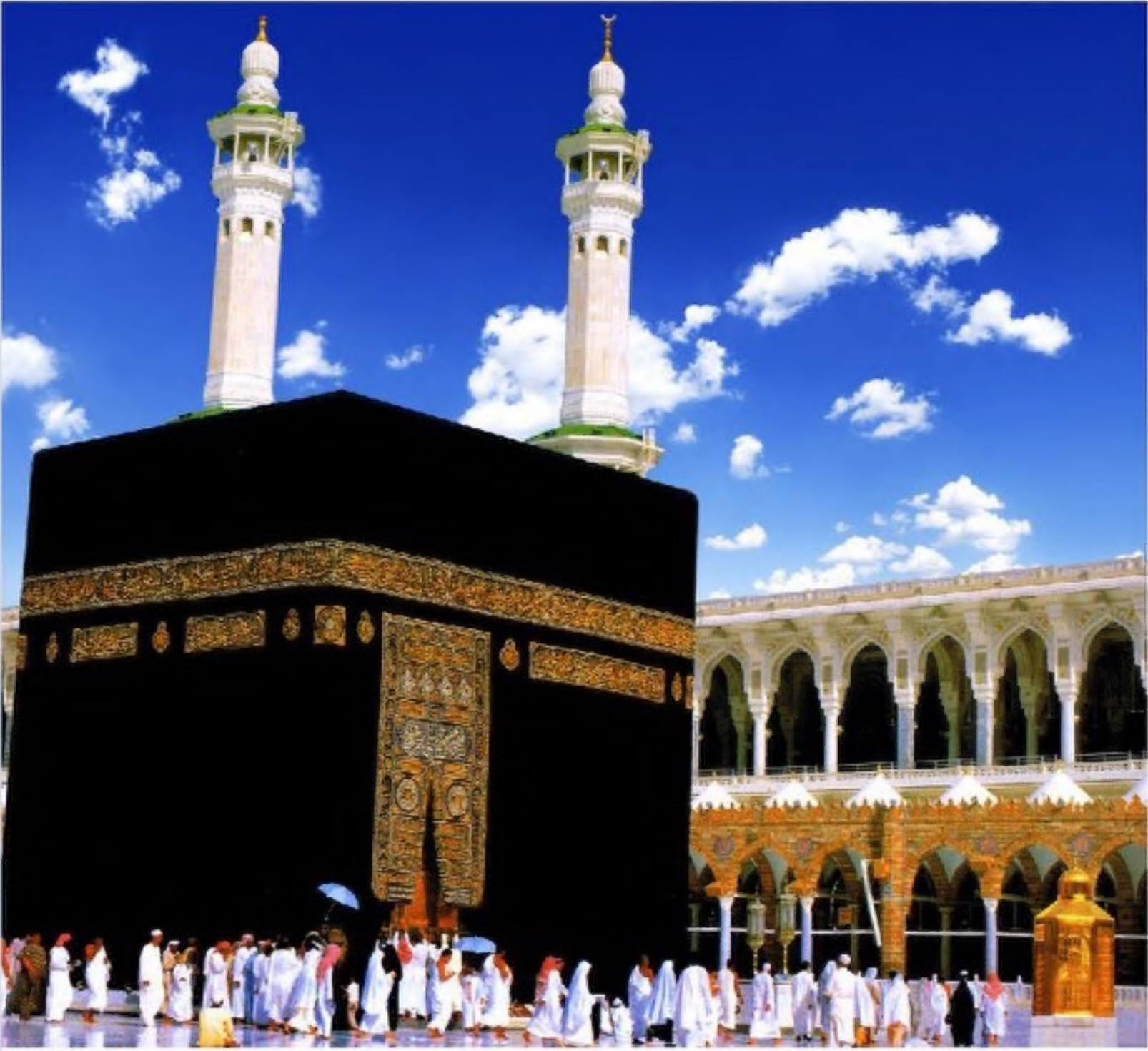
សាសនាអ៊ីស្លាមហាក់ដូចជា មានលក្ខណៈប្លែក ឬថែមទាំងតឹងរឹងទៀតផងនៅតាមបណ្តាប្រទេសទំនើបៗនៅលើពិភពលោក។ លក្ខណៈប្លែកៗ ឬតឹងរឹងដែលគេមើលឃើញនេះ ប្រហែលជាដោយសារតែពួកគេមិនទម្លាប់យកសាសនាមកគ្របដណ្តប់ ឬអនុវត្តខ្ជាប់ខ្ជួនលើជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ របស់ពួកគេនាពេលបច្ចុប្បន្ន រីឯអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម តែងតែប្រកាន់ខ្ជាប់នូវសាសនារបស់ខ្លួន និងអនុវត្តជាប់ជានិច្ច ហើយគ្មានការបែងចែករវាងផ្លូវលោក និងផ្លូវសាសនានោះទេ។ ពួកគេមានជំនឿថា ច្បាប់របស់អល់ឡោះ ឬហៅថា**សូរ៉ាអ៊ីន** គួរតែទទួលបាននូវការយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំង ដើម្បីទទួលបាននូវសុភមង្គល និងសុខសន្តិភាព។ នេះហើយជាមូលហេតុដែលបញ្ហានានាទាក់ទងនឹងសាសនានេះ នៅតែមានសារៈសំខាន់។

តើសាសនាអ៊ីស្លាម និងសាសនាគ្រិស្តមានដើមកំណើតខុសគ្នាដែរឬទេ?

សាសនាទាំងពីរគ្មានអ្វីខុសគ្នានោះទេ។ សាសនាទាំងពីររួមទាំងសាសនាជូដេអ៊ីស (ជ្វីហ្វ) ទៀត គឺមានដើមកំណើតវិលត្រលប់ទៅរកសារហារី និងជាមហាថេរៈតែម្នាក់ គឺអ៊ីប្រហ៊ីម ហើយសារហារីទាំងបីរូបរបស់ពួកគេ គឺ មូហាំម៉ាត់ អ៊ីសា ឬ យេស៊ូគ្រិស្ត និងមូសា ឬមូសេ ដែលសុទ្ធតែជាបង្ខំខ្សែលោហិតផ្ទាល់មកពីកូនប្រុសរបស់លោក។ ណាពីមូហាំម៉ាត់ (ព្យាករីមូហាំម៉ាត់) មកពីកូនប្រុសច្បង ឈ្មោះអ៊ីស្លាឯល រីឯមូសា ឬមូសេ និងអ៊ីសា ឬយេស៊ូគ្រិស្ត មកពីកូនប្រុសប្អូនឈ្មោះ អ៊ីស្លាក។ អ៊ីប្រហ៊ីមបានកសាងលំនៅដ្ឋានមួយ ដែលបច្ចុប្បន្នជាទីក្រុងម៉ាកកៈ និងបានបង្កើតទីសក្ការៈទៅចំពោះអល់ឡោះមួយ ដែលមានឈ្មោះថាកាក់បៈ ដែលអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមគ្រប់រូបនៅទូទាំងពិភពលោកបែរមុខទៅរក នៅពេលដែលពួកគេប្រតិបត្តិសឡាត ឬថ្វាយបង្គំព្រះ។

តើទីសក្ការៈកាក់បៈគឺជាអ្វី?

ទីសក្ការៈកាក់បៈ គឺជាទីគោរពសក្ការៈទៅចំពោះអល់ឡោះតែមួយ ដែលទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យសារហារីអ៊ីប្រហ៊ីម និងអ៊ីស្លាឯលបង្កើតឡើងតាំងពីជាង ៤,០០០ ឆ្នាំមុនមកម្ល៉េះ។ ទីកន្លែងនេះត្រូវបានកសាងឡើងពីថ្ម ដែលមនុស្សជាច្រើនជឿថា ជាទីកន្លែងដ៏ពិសិទ្ធិទីមួយដែលណាពី ឬព្យាករីអាដាំត្រូវបានបង្កើតឡើង។ អល់ឡោះបានបញ្ជាឱ្យអ៊ីប្រហ៊ីមអំពាវនាវឱ្យមនុស្សជាតិគ្រប់រូបមកធ្វើទស្សនកិច្ចនៅទីនេះ ដើម្បីធ្វើបុណ្យហាជ្ជ ឬបុណ្យធម្មយាត្រា។ បច្ចុប្បន្ននេះ នៅពេលអ្នកធ្វើបុណ្យហាជ្ជបានទៅដល់ទីនោះ ពួកគេត្រូវនិយាយថា ពួកយើង អនុវត្តតាមការអំពាវនាវរបស់អល់ឡោះ ហើយវាក៏ជាការឆ្លើយតបទៅនឹងការកោះហៅរបស់ព្យាករី អ៊ីប្រហ៊ីមផងដែរ។

តើមូហាំម៉ាត់ (ព្យាករីមូហាំម៉ាត់) ជាសាសនា?

មូហាំម៉ាត់ គឺជាសាសនា ឬអ្នកនាំសាររបស់អស់ឡោះ។ លោកបានប្រសូត្រនៅទីក្រុងម៉ាកកៈ ប្រទេសអារ៉ាប៊ីសាអ៊ូឌីតនៅក្នុងឆ្នាំ៥៧០ ដែលនៅពេលនោះសាសនាគ្រីស្ទ នៅមិនទាន់ត្រូវបានបង្កើតឡើងពេញលេញនៅឡើយនៅទីបង្អស់។ ដោយសារតែ ឪពុករបស់លោកបានទទួលមរណភាពមុនពេលដែលលោកត្រូវបានប្រសូត្រហើយក្រោយមកមិនយូរប៉ុន្មាន ម្តាយរបស់លោកក៏បានទទួលមរណភាពចោលលោកទៀតនោះ។ ឪពុកមារបស់លោកបានយកលោកមកចិញ្ចឹមបីបាច់ពីកុលសម្ព័ន្ធគូរ៉ាអ៊ីស (Quraysh) ។ នៅពេលដែលលោកធំឡើងលោកត្រូវបានគេស្គាល់ថាជាមនុស្សត្រឹមត្រូវមានចិត្តសប្បុរស និងស្មោះត្រង់។ ដូច្នេះហើយបានជាពួកគេតែងតែស្វែងរកលោកដើម្បីធ្វើជាអាជ្ញាកណ្តាលនៅពេលមានជម្លោះកើតឡើងម្តងៗ។ អ្នកប្រវត្តិវិទូបានចាត់ទុកគាត់ថាជាមនុស្សស្មោះត្រង់ស្ងប់ស្ងាត់ និងចេះគិតគូរវែងឆ្ងាយ។

ណាពីមូហាំម៉ាត់ (ព្យាករីមូហាំម៉ាត់) ជាមនុស្សដែលមានលក្ខណៈស៊ីជម្រៅនឹងធម្មជាតិ ស្អប់ខ្ពើមទង្វើអយុត្តិធម៌ និងការធ្លាក់ចុះដុនដាប ដែលកើតមាននៅក្នុងសង្គមរបស់លោក និងបានអូសបន្លាយជាយូរយារមកហើយ។ ទម្លាប់របស់លោកមុនពេលលោកក្លាយជាព្យាករី លោកតែងតែទៅរងភ្នំហ៊ីរ៉ក នៅជិតកំពូលភ្នំអាល់នួរ "ភ្នំនៃពន្លឺ" នៅជិតទីក្រុងម៉ាកកៈ ដើម្បីធ្វើការសញ្ជឹងគិត និងពិចារណា។

តើមូហាំម៉ាត់ បានក្លាយជាព្យាករី និងសាសនា ឬអ្នកនាំសារ របស់អស់ឡោះ ជាម្ចាស់ដោយរបៀបណា?

នៅពេលដែលលោកមានអាយុ៤០ឆ្នាំ ខណៈដែលលោកកំពុងស្ថិតនៅក្នុងរូងភ្នំធ្វើការស្វែងរក ទេវតាជីព្រលបាននាំយកនូវបន្ទូលលើកដំបូង ពីអស់ឡោះមកប្រាប់ដល់លោក។ បន្ទាប់មក អស់ឡោះបានបន្តបញ្ជូនបន្ទូល របស់ទ្រង់លើរូបលោកអស់រយៈពេល២៣ឆ្នាំ ហើយបន្ទូលទាំងនេះត្រូវបានគេស្គាល់ថា ជា**តម្អីរតូរណេ** ដែលជាប្រភពទីមួយនៃច្បាប់វិន័យក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម។

នៅពេលដែលលោកបានចាប់ផ្តើមសូត្របន្ទូលរបស់អល់ឡោះ លោកអនុវត្តតាមបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលបានឮពីទេវតាជីព្រល និងបានអំពាវនាវមនុស្សអោយធ្វើអំពើល្អ ត្រឹមត្រូវ ពិតប្រាកដ ដែលអល់ឡោះបានមានបន្ទូលប្រាប់លោក ខណៈនោះលោក និងអ្នកគាំទ្រលោក ដែលមានចំនួនតិចតួចនោះ បានទទួលរងនូវការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ និងការធ្វើបាបគ្រប់បែបយ៉ាង ហើយទង្វើដ៏យោធន៍យោររបស់ពួកគេចំពោះរូបលោក និងអ្នកគាំទ្រលោក កាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងៗពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ រហូតដល់ឆ្នាំ៦២២ អល់ឡោះដាក់បទបញ្ជាឱ្យពួកគេចាកចេញពីទីកន្លែងនោះ។ ព្រឹត្តិការណ៍នៃហិជ្រាហៈ "ការភៀសខ្លួន" ចេញពីទីក្រុងម៉ាកកៈ ទៅកាន់ទីក្រុងម៉ាឌីណាស់ ដែលមានចម្ងាយប្រហែល២៦០ម៉ាយល៍ ទៅភាគខាងជើង គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃប្រតិទិនរបស់លោកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម។

ប៉ុន្មានឆ្នាំក្រោយមក ព្យាករីមូហាំម៉ាត់ និងអ្នកដែលគាំទ្រលោក បានទទួលជ័យជំនះលើទីក្រុងម៉ាកកៈ និងអាចវិលត្រឡប់ទៅកាន់ទីក្រុងនោះវិញ ខណៈនោះលោកបានលើកលែងទោសឱ្យសត្រូវទាំងអស់ ដែលធ្លាប់បានធ្វើបាបលោក និងបានបង្កើតសាសនាអ៊ីស្លាមជាស្ថាពរ។ មុនដែលលោកទទួលមរណភាព នៅអាយុ៦៣ឆ្នាំ ប្រជាជនអាវ៉ាប់មួយភាគធំ បានក្លាយជាអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម ហើយនៅក្នុងសតវត្សនៃមរណភាពរបស់លោកដែរ សាសនាអ៊ីស្លាមបានរីកសុសសាយរហូតដល់ប្រទេសអេស្ប៉ាញភាគខាងលិច និងភាគខាងកើត រហូតដល់ប្រទេសចិន។

វិហារអ៊ីស្លាមរបស់ព្យាករីនៅទីក្រុងម៉ាឌីណាស់ នៅក្នុងនោះមានដោមមួយ ដែលបង្ហាញពីកន្លែងដែលធ្លាប់ជាលំនៅដ្ឋានរបស់លោក និងជាកន្លែងដែលគេបានបញ្ចុះសពរបស់លោក។

តើការរីកលាយរវាងនៃសាសនាអ៊ីស្លាម បានចុះវង្សឈឺចាប់ណាស់ទេ?

ក្នុងចំណោមមូលហេតុនៃការរីកលាយរវាងនាបំបែកនេះ និងដោយសន្តិវិធីរបស់សាសនាអ៊ីស្លាម គឺដោយសារតែភាពងាយស្រួលនៅក្នុងលទ្ធិសាសនានោះ។ សាសនាអ៊ីស្លាមបានអំពាវនាវ ឱ្យមានជំនឿលើអស់ឡោះជាម្ចាស់ ដែលត្រូវបានគេគោរពសក្ការៈតែមួយគត់។ សាសនានេះក៏បានណែនាំម្តងហើយម្តងទៀត ឲ្យមនុស្សប្រើអំណាចនៃភាពឈ្លាសវៃ ដើម្បីពិនិត្យនិងជ្រើសរើសយកសាសនាដ៏ត្រឹមត្រូវសំរាប់ប្រតិបត្តិ។

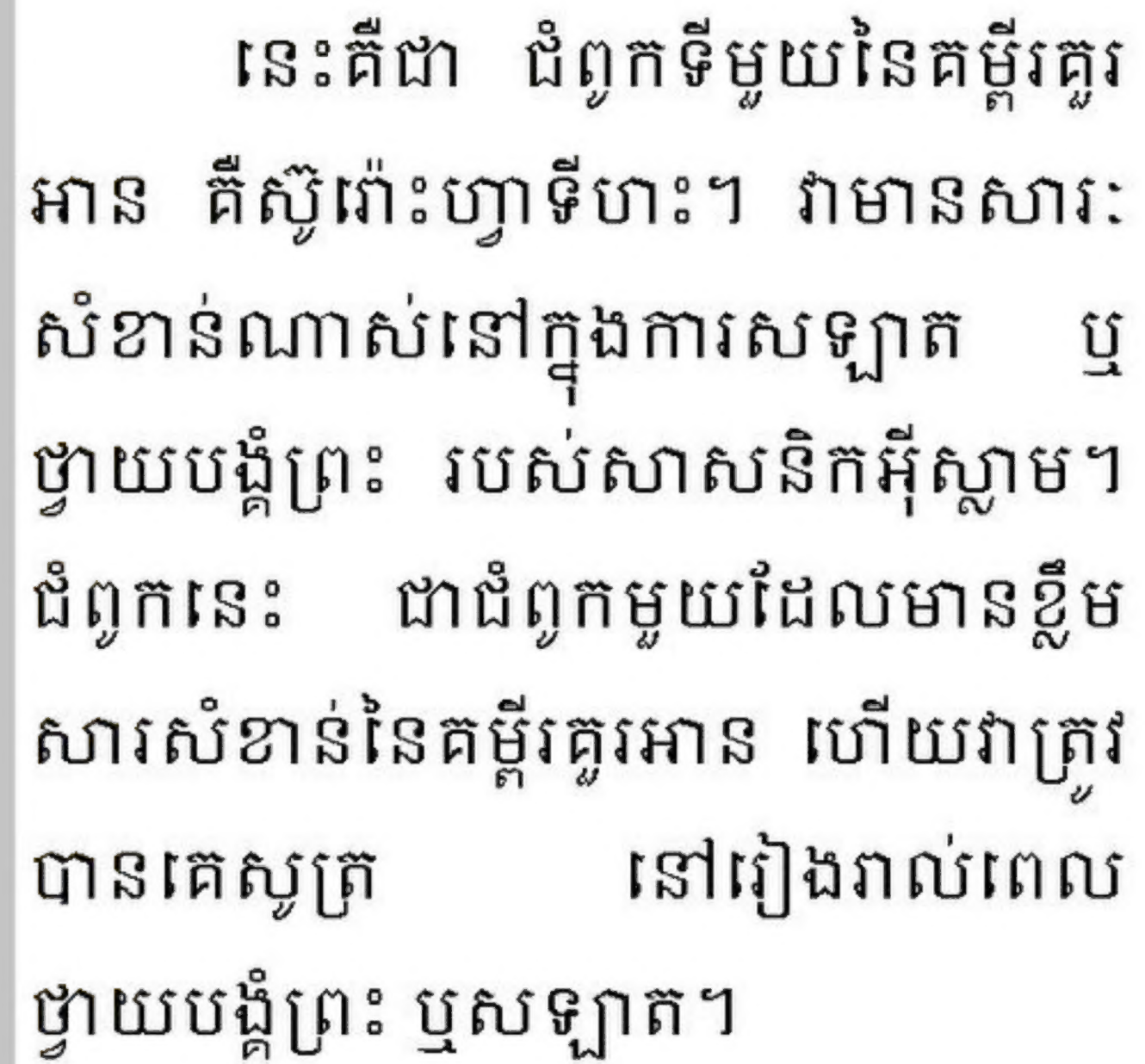
ក្នុងរយៈពេលតែប៉ុន្មានឆ្នាំ អរិយធម៌ និងសាកលវិទ្យាល័យធំៗ បានរីកលូតលាស់យ៉ាងច្រើនដោយអនុវត្តទៅតាមប្រសាសន៍របស់ពួកវាមូហាំម៉ាត់ថា៖ *“ការស្វែងរកចំណេះវិជ្ជា គឺជាការពូកែដ៏ធំបំផុតរបស់ បុរស និងស្ត្រីអ៊ីស្លាមគ្រប់រូប”*។ សំយោគគំនិតលោកខាងកើត និងខាងលិច និងសំយោគគំនិតថ្មី ជាមួយមនុស្សវ័យចំណាស់ បាននាំមកនូវអត្ថប្រយោជន៍ច្រើនខាងផ្នែក វិទ្យាសាស្ត្រ គណិតវិទ្យា រូបវិទ្យា ពាណិជ្ជកម្ម ភូមិវិទ្យា ស្ថាបត្យកម្ម សិល្បៈ អក្សរសាស្ត្រ និងប្រវត្តិវិទ្យា។ ប្រព័ន្ធទម្រង់មានជាអាទិ៍ ពិធីគណិត លេខអារ៉ាប់ និងគោលគំនិតនៃលេខសូន្យ (មានសារៈសំខាន់ក្នុងការលើកកម្ពស់គណិតវិទ្យា) ត្រូវបានបញ្ជូនទៅប្រទេសនៅឥឡូវនៅមជ្ឈិមសម័យពីសាសនាអ៊ីស្លាម។ នបករណ៍ទំនើបៗ ដែលអាចធ្វើឱ្យប្រជាជនឥឡូវធ្វើដំណើរតាមសមុទ្រដើម្បីស្វែងរកអ្វីមួយនោះ ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដែលក្នុងនោះមានជាអាទិ៍ តារាមាត្រ ផ្នែកទីបួននៃរង្វង់ និងផែនទីស្ទង់មើលទិសនាវាចរណ៍។

តើគម្ពីរគួរអោយចងចាំអ្វី?

គម្ពីរគួរអោយចងចាំ គឺជាកំណត់ត្រានូវពាក្យពេចន៍ដ៏ត្រឹមត្រូវ ដែលអស់ឡោះបានមានបន្ទូលតាមរយៈទេវតាដ៏ប្រអេល ឬដ៏ព្រលទៅកាន់ណាពីមូហាំម៉ាត់ (ពួកវា មូហាំម៉ាត់)។ គម្ពីរនេះត្រូវបានទន្ទេញចាំមាត់ដោយណាពីមូហាំម៉ាត់ បន្ទាប់មក លោកបានអោយសហជីវិនរបស់លោកកត់ត្រា និងចងក្រងទុក ដោយលោកបានពិនិត្យរៀងថ្នាក់ក្នុងអំឡុងពេលដែលលោកនៅមានជីវិត។ គ្មានពាក្យពេចន៍ណាមួយនៅក្នុងជំពូក ឬសូរ៉ា៖ទាំង១១៤ នៃគម្ពីរនេះ ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ឬកែប្រែឡើយ ក្នុងអំឡុងពេលជាច្រើនសតវត្សកន្លងមកនេះ ព្រោះពាក្យពេចន៍នៅក្នុងគម្ពីរគួរអោយ

[illegible]

An open manuscript, likely a Quran, is shown from a top-down perspective. The pages are filled with dense, handwritten Arabic text in a dark ink, arranged in horizontal lines. The script is a traditional style, possibly Thuluth or Nasta'liq. The paper has a slightly aged, yellowish tint. The book is bound in a dark, possibly black, cover. A red bookmark or ribbon is visible at the bottom center, holding the pages open. The lighting is even, highlighting the texture of the paper and the flow of the calligraphy.

ជាបន្ទូលរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់

3

តើមានប្រភពពិសិដ្ឋ ផ្សេងទៀតដែរឬទេ?

បាទ/ចា មាន! គឺមាតិកាស៊ីណ្ឌូ ឬមាតិកាបស់ព្យាករីមូហាំម៉ាត់។ វាជាការប្រតិបត្តិ និងគំរូអនុវត្តផ្សេងៗរបស់ព្យាករីមូហាំម៉ាត់ ដែលជាប្រភពច្បាប់ ឬវិន័យទីពីរសម្រាប់អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម។ ហាទីស្ត ឬ *Hadith* គឺជារបាយការណ៍ដែលត្រូវបានបញ្ជូនមកតាមខ្សែរយៈដែលអាចទុកចិត្តបាន អំពីអ្វីដែលព្យាករីបានមានប្រសាសន៍ បានធ្វើ ឬបានព្រមព្រៀង និងទទួលស្គាល់។ ជំនឿទៅចំពោះមាតិកាស៊ីណ្ឌូ ឬមាតិកាបស់ព្យាករីមូហាំម៉ាត់ គឺជាផ្នែកមួយនៃជំនឿរបស់អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម។ ឧទាហរណ៍អំពីប្រសាសន៍របស់ព្យាករីមូហាំម៉ាត់៖

លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

"អស់ឡោះជាម្ចាស់មិនអាណិតអាសូរដល់ជនណា ដែលមិនចេះអាណិតអាសូរដល់អ្នកដទៃឡើយ។"

"បុគ្គលគ្រប់រូបនៃរូបអ្នក គ្មានជំនឿពេញលេញឡើយ លុះត្រាតែគាត់ស្រលាញ់ ចង់អោយបានល្អដល់បងប្អូនរបស់គាត់ ដូចដែលគាត់ចង់បានសម្រាប់ខ្លួនឯង។"

"មិនមែនជាអ្នកមានជំនឿពេញលេញឡើយ ចំពោះអ្នកដែលគេងដោយបរិភោគឆ្អែត ខណៈដែលអ្នកជិតខាងរបស់គាត់គ្មានអាហារបរិភោគនោះ។"

"ពាណិជ្ជករអ៊ីស្លាមដែលជឿទុកចិត្តបាន ដែលទៀងត្រង់ នឹងបានស្ថិតនៅ (ក្នុងឋានសួគ៌) ជាមួយបណ្តាព្យាករី អ្នកទៀងត្រង់ និងអ្នកដែលបានពលីក្នុងផ្លូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់។"

"អ្នកដែលខ្លាំងក្លា មិនមែនជាអ្នកដែលពូកែខាងបោកចំបាប់គេនោះទេ ប៉ុន្តែគឺជាអ្នកដែលអាចគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងបាន នៅពេលមានកំហឹង។"

"អស់ឡោះមិនវិនិច្ឆ័យមនុស្សតាមរយៈរូបរាង និងលក្ខណៈខាងក្រៅនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ពិនិត្យទៅលើទឹកចិត្ត និងទង្វើរបស់បុគ្គលរូបនោះទៅវិញ។"

ការស្វែងយល់អំពី សាសនាអ៊ីស្លាម និងអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម

តើសាសនាអ្វីស្លាបគឺជាអ្វី?

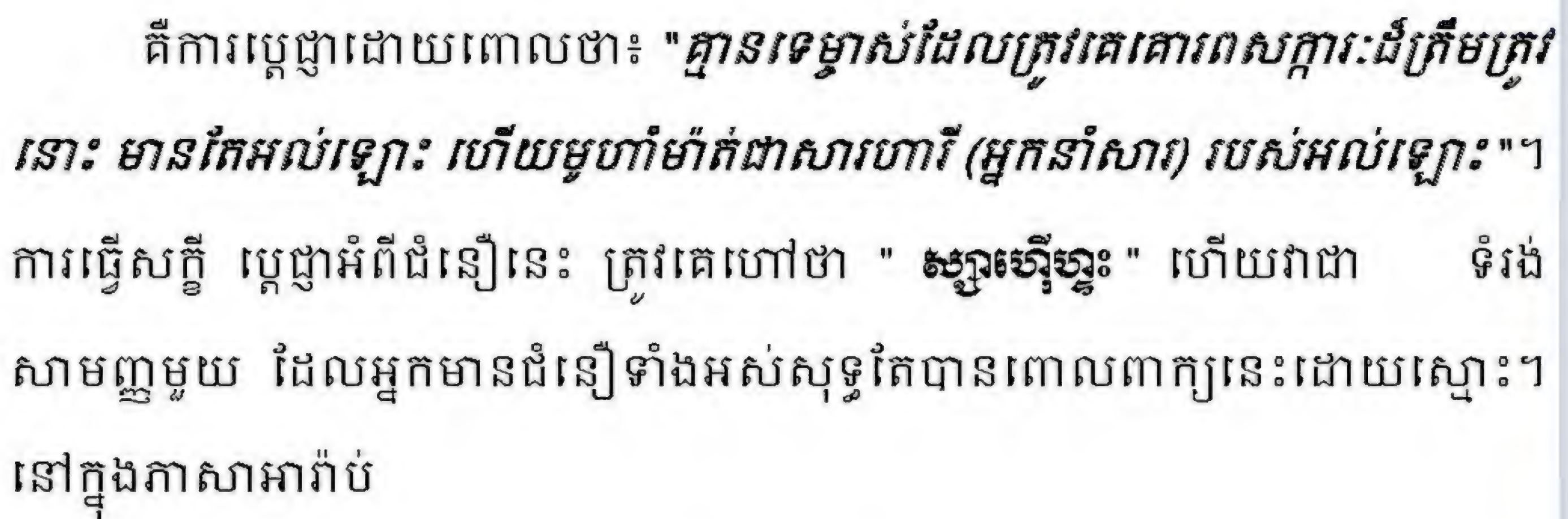
"នៅពេលបុរសម្នាក់កំពុងតែដើរតាមផ្លូវ គាត់ក៏ស្រែកទឹកយ៉ាងខ្លាំង ហើយស្របពេលនោះ គាត់បានប្រទះឃើញអណ្តូងមួយ គាត់ក៏បានចូលក្នុងអណ្តូងនោះ ពិសារទឹកទាល់តែឆ្អែត ហើយឡើងមកវិញ។ នៅពេលនោះ គាត់បានប្រទះឃើញឆ្កែមួយក្បាលលៀនអណ្តាត លិទ្ធទឹកភក់ ដោយសារស្រែកទឹកខ្លាំងពេក។ ឃើញដូច្នោះ គាត់ក៏គិតថា ឆ្កែនេះស្រែកទឹកខ្លាំងណាស់ ដូចខ្ញុំអញ្ចឹង ដែរដូច្នេះគាត់ក៏បានចុះទៅក្នុងអណ្តូងនោះម្តងទៀត និងបានយកស្បែកជើងរបស់គាត់ដូសទឹកយកមកអោយឆ្កែនោះផឹក។ អស់ឡោះជាម្ចាស់បានថ្លែងអំណរគុណចំពោះបុរសនោះ និងបានលើកលែងទោសចំពោះបាបកម្មរបស់គាត់" ។ គេបានសួរព្យាករីម្នាក់ម្នាក់ថា៖ "ឱអ្នកនាំសាររបស់អស់ឡោះ! តើពួកយើងនឹងទទួលបានផលបុណ្យដែរឬទេ ការដែលធ្វើល្អចំពោះសត្វបែបនេះ?" លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖ "ការធ្វើអំពើល្អចំពោះសត្វលោកទាំងអស់ដែលមានជីវិត នឹងទទួលបានផលបុណ្យយ៉ាងខ្លាំងពីព្រះជាម្ចាស់។"

"ដកស្រង់ចេញពី ហាទីស្ត ឬរបាយការណ៍ របស់ ពូឌី មូស្លីម កៀរមីហ្ស៊ី និង ពែហ្ស៊ីគី"

តើអ្វីជាបូជន្តត្រិះទាំងប្រាំ នៃសាសនាអ្វីស្លាប?

បូជន្តត្រិះទាំងប្រាំនេះ គឺជាក្របខ័ណ្ឌនៃជីវិតរស់នៅរបស់សាសនិកអ៊ីស្លាម ដែលមានជាអាទិ៍គឺ ការធ្វើសក្ខីកម្មបញ្ជាក់ពីជំនឿចំពោះអស់ឡោះ និងព្យាករីរបស់ទ្រង់ ការថ្វាយបង្គំ ឬសឡាតមួយថ្ងៃមួយយប់ប្រាំពេល ការបរិច្ចាគទាន ឬហ្សាកាត់ ការបូសខែរ៉ម៉ាឌន (ខែទី៩ នៃប្រតិទិនអ៊ីស្លាម) និងការធ្វើកម្មយាត្រា ឬហៅថាបុណ្យហាជ្ឈទៅកាន់ទីក្រុងម៉ាកកៈ ចំពោះអ្នកដែលមានលទ្ធភាព។

ផ្នែកទីពីរនៃពាក្យសក្ខីកម្ម (ស្យាហៀង្មៈ) គឺ " មូហាំម៉ាទុ រស្សិលុលឡោះ " ។

"មូហាំម៉ាទុ" គឺជាអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ"។ វាជាសារណែនាំ និងចង្អុលបង្ហាញ មួយដែលទ្រង់បានផ្ដាំធ្វើតាមរយៈបុរសម្នាក់ ដែលជាមនុស្សដូចពួកយើងដែរ គឺ ណាពី ឬព្យាការីមូហាំម៉ាត់។

29

២.ការប្រតិបត្តិសឡាត(ថ្វាយបង្គំ)

សឡាត (ការថ្វាយបង្គំ គោរពសក្ការៈទៅចំពោះអស់ឡោះ) គឺជាឈ្មោះនៃកាតព្វកិច្ចដ៏សំខាន់បំផុតមួយ ដែលសាសនិកអ៊ីស្លាមត្រូវប្រតិបត្តិវាប្រាំដងក្នុងមួយថ្ងៃមួយយប់ ហើយវាជាទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់រវាងអ្នកដែលអនុវត្តនឹងអស់ឡោះជាម្ចាស់។ គ្មានអំណាចតាមឋានានុក្រមនៅក្នុងការប្រតិបត្តិ សាសនាអ៊ីស្លាមឡើយ ហើយគ្មានបុព្វជិតដែរ។ ដូច្នេះសឡាតត្រូវបានដឹកនាំប្រតិបត្តិដោយអ្នកមានចំណេះដឹង ដែលយល់ដឹងអំពីអត្ថន័យគម្ពីរគួរអាន និងត្រូវបានជ្រើសរើសដោយក្រុមអ្នកសឡាតនោះតែម្តង។ នៅក្នុងការសឡាតទាំងប្រាំពេលនេះ មានផ្ទុកទៅដោយវាក្យខណ្ឌនៃគម្ពីរគួរអាន ដែលត្រូវសូត្រជាភាសាអារ៉ាប់ ដែលជាភាសានៃបន្ទូលរបស់អស់ឡោះមកកាន់ព្យាករី ប៉ុន្តែពួកគេក៏អាចប្តូរសូង (ទូអា) រៀងៗខ្លួនជាភាសារបស់ពួកគេផ្ទាល់ខ្លួនផងដែរ។

គេសឡាត (ថ្វាយបង្គំ) នៅពេលព្រលឹងស្រាងៗ (ស៊ូពោះ) ពេលថ្ងៃត្រង់ (ស៊ូហ៊ីរ) ពេលពាក់កណ្តាលរសៀល (អាសើរ) ពេលថ្ងៃលិច (ម៉ាគ្រីប) និងពេលយប់ (អ៊ីស្សា) ដូច្នេះពួកគេ គឺប្រតិបត្តិវានៅក្នុងពេលវេលាសំខាន់ៗទាំងអស់នៃថ្ងៃនឹងយប់។ ការសឡាតដ៏ល្អបំផុតនោះ គឺត្រូវប្រតិបត្តិវាមគ្គានៅវិហារអ៊ីស្លាម (ចំពោះបុរស) ប៉ុន្តែគេអាចប្រតិបត្តិវាស្ទើរគ្រប់ទីកន្លែង ដូចជានៅរាល់ស្រែចំការ ការិយាល័យ រោងចក្រ និងសាកលវិទ្យាល័យនានា ។ល។ ភ្ញៀវទេសចរណ៍ដែលមកទស្សនាពិភពអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម មានការពេញចិត្តចំពោះចំណុចសំខាន់ៗនៃការសឡាតរបស់ពួកគេនៅក្នុងជីវិតរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ។

អត្ថន័យនៃពាក្យប្រកាសហៅ ឬ អហ្មាន ដើម្បីថ្វាយបង្គំប្រគល់ថ្លៃ របស់ សាសនិកអ៊ីស្លាម នៅតាមវិហារអ៊ីស្លាមធានាគី

- អល់ឡោះគឺជាម្ចាស់ដ៏ធំធេងបំផុត អល់ឡោះគឺជាម្ចាស់ដ៏ធំធេងបំផុត
- អល់ឡោះគឺជាម្ចាស់ ដ៏ធំធេងបំផុត អល់ឡោះគឺជាម្ចាស់ ដ៏ធំធេងបំផុត។
- ខ្ញុំសូមធ្វើសាក្សីថា គ្មានម្ចាស់ដែលត្រូវគោរពសក្ការៈដ៏ត្រឹមត្រូវ មានតែអល់ឡោះ
- ខ្ញុំសូមធ្វើសាក្សីថា គ្មានម្ចាស់ដែលត្រូវគោរពសក្ការៈដ៏ត្រឹមត្រូវ មានតែអល់ឡោះ។
- ខ្ញុំធ្វើសាក្សីដរាបថា មូហាំម៉ាត់ គឺជាសារហាវី (រដ្ឋកន្ត្រាន) របស់អល់ឡោះ
- ខ្ញុំធ្វើសាក្សីដរាបថា មូហាំម៉ាត់ គឺជាសារហាវី (រដ្ឋកន្ត្រាន) របស់អល់ឡោះ។
- មកពួកយើង នាំគ្នាប្រតិបត្តិសឡាត (ថ្វាយបង្គំ) មកពួកយើង នាំគ្នាប្រតិបត្តិសឡាត (ថ្វាយបង្គំ)!
- មកពួកយើង ដើម្បីទទួលបានរោគជ័យ (នៅក្នុងជាតិនេះ និងជាតិក្រោយ)!
- មកពួកយើង ដើម្បីទទួលបានរោគជ័យ (នៅក្នុងជាតិនេះ និងជាតិក្រោយ)!
- អល់ឡោះគឺជាម្ចាស់ដ៏ធំធេងបំផុត អល់ឡោះគឺជាម្ចាស់ដ៏ធំធេងបំផុត។
- គ្មានម្ចាស់ដែលត្រូវគោរពសក្ការៈដ៏ត្រឹមត្រូវ មានតែអល់ឡោះ។

៣. ការបង្ខំច្បាប់ទាន ហ្សាកាត់ (The Zakat or the tithe)

មានគោលការណ៍មួយនៅក្នុងចំណោមគោលការណ៍សំខាន់ៗជាច្រើន នៃសាសនាអ៊ីស្លាមគឺ រឿងទាំងអស់ជាកម្មសិទ្ធិរបស់អល់ឡោះ ហើយទ្រង់ក៏ជាអ្នកប្រទានដល់អ្នកដែលទ្រង់សព្វព្រះជ័យ ដូច្នេះទ្រព្យសម្បត្តិដែលទ្រង់បានប្រទានអោយមនុស្សត្រូវតែគ្រប់គ្រង និងចំណាយវាអោយបានត្រឹមត្រូវ។ ពាក្យថា ហ្សាកាត់ (zakat) មានន័យពីរយ៉ាងគឺ "បរិសុទ្ធកម្ម" និង "ការរីកលូតលាស់"។ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់យើងរាល់គ្នា ត្រូវបានធ្វើបរិសុទ្ធកម្ម ដោយបែងចែកមួយផ្នែកទៅអោយអ្នកដែលខ្វះខាត (ដូចជាអ្នកក្រីក្រ...)។ ហើយការធ្វើដូច្នេះ គឺដូចជាការកាត់តម្រូវដើម្បីរក្សាជាតិ រក្សាភាពរឹងមាំ ពោលគឺ ដើម្បីអោយមានការលូតលាស់ស្មើគ្នារវាងដើម្បីរក្សាជាតិទាំងអស់ដែលដុះនៅជាមួយគ្នា និងជម្រុញឱ្យរក្សាជាតិដែលត្រូវកាត់នោះមានការលូតលាស់ជាថ្មីឡើងវិញ។

ការឈ្លបយល់អំពី សាសនាអ៊ីស្លាម និងអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម

អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមច្រើនរូប ត្រូវបានគេដឹងខ្លួនថា ត្រូវធ្វើការបរិច្ចាគ ខាងលើខ្លួន។ ចំពោះរូបបន្តដែលត្រូវធ្វើការកាន់សាសនានោះគឺ វិសាខយោគ្នៈ (២៥៧) នៃ ទ្រព្យសម្ភារៈសាសនាអ៊ីស្លាម ឬទ្រព្យដែលជាដីអនុធានសំពូកគេក្នុងនាមយោគយោធា គ្រឿងនេះបើទ្រព្យនោះគ្រប់ចំនួនដែលត្រូវ បរិច្ចាគ។

ការបរិច្ចាគខាងសាសនាអ៊ីស្លាម ឬត្រូវបានដល់បុគ្គលិកជនធម្មតា

ត្រើវីនោះ បុគ្គលិករួមទាំងបរិច្ចាគខាងលើ ឬត្រូវបានដល់ដីអនុធានដីក្នុងនាម សាសនា (ការបរិច្ចាគដោយផ្ទាល់ដី) ឬក៏ត្រូវបានដល់ដីអនុធានដី ឬដោយចំណេញដីក្នុងនាមដី។ ចោលដីកាន់សាសនា សាសនា គេបានប្រើប្រាស់ថា “ទ្រព្យសម្ភារៈសាសនាដោយផ្ទាល់ដី” ក៏ដោយ ក៏វា មានអត្ថន័យប្រៀបធៀបទុកទុកយល់ដឹង។ ណាស់ ក្រោយពីបានមានប្រសាសន៍ថា “សូម្បីតែការ ជួបបង្កបង្កើនដោយសារការប្រើប្រាស់ដី ក៏ត្រូវបានចាត់ទុកថាទ្រព្យសម្ភារៈសាសនាដែរ” ។

ណាស់ ក្រោយពី បានមានប្រសាសន៍ថា “សម្បទសាសនា គឺជាការចាំបាច់សម្រាប់អ្នកកាន់ សាសនាអ៊ីស្លាមច្រើនរូប” ។ គេបានសួរដាក់ថា “ចុះបើបុគ្គលណាម្នាក់បានធ្វើសម្រាប់ធ្វើការបរិច្ចាគ ដីកាន់ថ្មីឬដីអនុធាន ណាស់ ក្រោយពី បានឆ្លើយថា “បុគ្គលម្នាក់នោះគួរធ្វើការដោយដៃខ្លួនឯង ផ្ទាល់ដីប្រើប្រាស់ ឬដាក់ប្រើប្រាស់ដីដែលខ្លួនបានបានដោយទៅដីកាន់ ក្នុងសកលសម្បទសាសនា” ។ សហជីវនិយោជកបានសួរថា “ចុះបើគាត់មិនបញ្ចប់ការប្រើប្រាស់ដីដោយទៅទៀត” គេបាន បានឆ្លើយថា “បុគ្គលម្នាក់នោះគួរតែជួយអ្នក ត្រីច្រ និងអ្នកមានសមត្ថភាពចាំបាច់ទៀត” ។ សហ ជីវនិយោជកបានសួរបន្ថែមទៀតថា “ចុះបើគាត់បានសម្រេចបានធ្វើដូច្នោះទៀត” ណាស់ ក្រោយពី បានមានប្រសាសន៍ថា “បុគ្គលនោះគួរតែជួយអ្នកប្រើប្រាស់ដីដោយទៅទៀត” ។ សហជីវនិយោជក បានសួរទៀតថា “ចុះបើគាត់មិនបញ្ចប់ការប្រើប្រាស់ដីដោយទៅទៀត” ណាស់ ក្រោយពី បានមាន ប្រសាសន៍ថា “គាត់គួរតែបញ្ចប់ការប្រើប្រាស់ដីដោយទៅទៀត” ។ ក្រោយពីនេះគាត់បានបញ្ចប់ការប្រើប្រាស់ដីដោយទៅទៀត” ។

ពេលយប់

ពេលថ្ងៃ

ជារៀងរាល់ឆ្នាំនៅក្នុងខែរ៉ម៉ាឌុន អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមទូទាំងពិភពលោកធ្វើការតមរអាហារពីព្រឹកព្រលឹម រហូតដល់ថ្ងៃលិច ដោយមិនទទួលទានអាហារ ទឹក ការរួមភេទ និងប្រការផ្សេងៗទៀតដែលនាំឱ្យខូចបួស។ ចំពោះអ្នកដែលមានជម្ងឺ ចាស់ជរា ឬអ្នកកំពុងធ្វើដំណើរ និងស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ ឬស្ត្រីបំបៅដោះកូន ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យស្រាយបួសបាន (អាចទទួលទានអាហារ និងទឹកបាន) ប៉ុន្តែត្រូវរាប់ចំនួនថ្ងៃដែលខ្លួនបានស្រាយនោះ និងបួសសងវិញវេរោយបានគ្រប់ចំនួននៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ។ ប្រសិនបើពួកគេមិនអាចធ្វើបានពួកគេត្រូវផ្តល់អាហារដល់អ្នកក្រីក្ររៀងរាល់ថ្ងៃដែលខកខាននោះ។ ក្មេងគ្មានកាតព្វកិច្ចបួស និងប្រតិបត្តិសឡាត ឬថ្វាយបង្គំឡើយ រហូតដល់ពួកគេពេញវ័យ (១៥ឆ្នាំ) ប៉ុន្តែក្មេងទាំងនោះអាចបួសដោយស្ម័គ្រចិត្តបាន ដើម្បីទំលាប់ខ្លួននឹងការគោរពសក្ការៈនេះ។ ដូច្នេះហើយទើបមានក្មេងៗជាច្រើនចាប់ផ្តើមអនុវត្តតាំងពីកុមារភាពរបស់ពួកគេ រហូតដល់ពេញវ័យអាហ្មុយ១៥ ឆ្នាំ។

ការបួស (តមរអាហារ) មានសារៈសំខាន់បំផុតចំពោះសុខភាព ហើយវាក៏ត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាគោលការណ៍ ជាវិធីសាស្ត្រនៃការធ្វើឱ្យមនុស្សមានភាពបរិសុទ្ធផងដែរ ដោយការអំណត់បួសនោះធ្វើឱ្យមនុស្សចេះអត់ធ្មត់ ចេះអត់ទ្រាំ បោះបង់ចោលការលោភលន់ និងសេចក្តីត្រេកត្រអាលផ្សេងៗ នៅលើលោកិយ ដែលមានរយៈពេលខ្លីនេះ។ អ្នកដែលបួសនឹងកើតមាននៅក្នុងចិត្ត នូវក្តីអាណិតអាសូរពិតប្រាកដ ដល់អ្នកដែលអត់ឃ្លាន ដូច្នេះវានឹងបណ្តុះគំនិតចេះជួយគ្នានៅក្នុងសង្គម។

៥.ការធ្វើបុណ្យហាជ្ជ (បុណ្យធម្មយាត្រា)

សកម្មភាពនៃការធ្វើបុណ្យហាជ្ជ

ការធ្វើធម្មយាត្រា (ហាជ្ជ) ប្រចាំឆ្នាំទៅកាន់ទីក្រុងម៉ាកកៈ គឺជាកាតព្វកិច្ចមួយសម្រាប់តែអ្នកដែលមានលទ្ធភាពទាំងរាងកាយ និងហិរញ្ញវត្ថុក្នុងការបំពេញកិច្ចគោរពសក្ការៈនេះប៉ុណ្ណោះ។ ជាការពិត មានប្រជាជនប្រមាណជាងពីរលាននាក់ មកពីគ្រប់ទិសទីលើពិភពលោក តែងធ្វើដំណើរ ទៅកាន់ទីក្រុងម៉ាកកៈជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដើម្បីប្រារព្ធពិធីបុណ្យនេះ។ វាក៏ជាឱកាសមួយសម្រាប់អ្នកអ៊ីស្លាមដែលមានសញ្ជាតិ និងជនជាតិផ្សេងៗគ្នាក្នុងការជួបជុំដើម្បីស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ទោះជាទីក្រុងម៉ាកកៈតែងតែសម្បូរហូរហៀរទៅដោយភ្ញៀវទេសចណ៍ក៏ដោយ ក៏ធម្មយាត្រាប្រចាំឆ្នាំនេះចាប់ផ្តើមនៅខែទី១២ នៃឆ្នាំអ៊ីមួយៗ (ខែចន្ទគតិ) របស់សាសនាអ៊ីស្លាមប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះធម្មយាត្រា (ហាជ្ជ) និងខែម៉ាឌន ជួនកាលត្រូវប្រារព្ធធ្វើនៅរដូវក្តៅ និងជួនកាលត្រូវធ្វើនៅសិសិរដូវ។ អ្នកធ្វើធម្មយាត្រា (ហាជ្ជ) ត្រូវស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ពិសេសសម្រាប់បុណ្យហាជ្ជ តែវាជាសម្លៀកបំពាក់ធម្មតាដែលមិនបង្ហាញពីភាពខ្ពង់ខ្ពស់ជាងគ្នានៃវណ្ណៈ និងវប្បធម៌ ដើម្បីឱ្យអ្នកទាំងអស់នោះមានតួនាទីស្មើគ្នានៅចំពោះមុខអស់ឡោះជាម្ចាស់។

ពិធីធ្វើធម្មយាត្រា ឬ "ហាជ្ជ" មានទំនាក់ទំនងទៅនឹងជីវប្រវត្តិរបស់ព្យាករីអ៊ីប្រាហ៊ីម ឬអាប្រាហ៊ីម រួមមានការដើរជើងប្រទក្សិណជុំវិញកាក់បៈ ឬ "ទីសក្ការៈបូជាអ៊ីស្លាមនៅទីក្រុងម៉ាកកៈ" ចំនួនប្រាំពីរដុំ និងដើរសាអ៊ីចំនួនប្រាំពីរដង នៅចន្លោះភ្នំសាហ្វា និងភ្នំម៉ារវ៉ៈ។ សកម្មភាពនេះជាការត្រាប់តាមនៅពេលដែល ឈ្មោះហាដី (ភរិយារបស់អ៊ីប្រាហ៊ីម) បានដើរចុះ ដើរឡើងដើម្បីស្វែងរកទឹក។ បន្ទាប់មកអ្នកធ្វើយាត្រាឈរជុំវិញគ្នានៅលើទីវាលដ៏ធំល្វឹងល្វើយនៃវាលអារ៉ាបៈ និងចូលរួមប្រតិបត្តិសឡាត ឬថ្វាយបង្គំគោរពសក្ការៈទៅចំពោះអស់ឡោះជាម្ចាស់ ធ្វើការបួងសួង និងសុំការលើកលែងទោសពីទ្រង់ហើយការឈរនៅពេល

នោះត្រូវបានគិតថាវាជាការឆ្លុះបញ្ចាំងមួយ អំពីការវិនិច្ឆ័យនៅថ្ងៃបរលោក។

កាលពីប៉ុន្មានសតវត្សមុន ការធ្វើធម្មយាត្រា (ហាជ្វ) គឺជាកាតព្វកិច្ចមួយដែលមានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃនេះមានការសម្រួលជាច្រើនពីប្រទេសអាហ្វ្រិកាប៊ីស្វានីឌីត។ ប្រទេសនេះបានផ្តល់ទឹក មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនទំនើបៗ និងមណ្ឌលសុខភាពដ៏ទាន់សម័យ បំផុតសម្រាប់មនុស្សរាប់លាននាក់ ដែលទៅប្រារព្ធពិធីធម្មយាត្រា (ហាជ្វ) នេះ។

ការបញ្ចប់ធម្មយាត្រា (ហាជ្វ) ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយពិធីបុណ្យមួយដែលមានឈ្មោះថា បុណ្យអ៊ីទរអាស់អាឌហា (បុណ្យចូលឆ្នាំសម្រាប់អ៊ីស្លាម) ដែលត្រូវបានប្រារព្ធធ្វើឡើងដោយការប្រតិបត្តិសឡាត ឬថ្វាយបង្គំ និងការដោះដូរកាដូគ្នានៅក្នុងសហគមន៍អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ពិធីបុណ្យនេះ និងពិធីបុណ្យអ៊ីទរអាស់ហ្វីទី (បុណ្យស្រាយបួស) ដែលជាថ្ងៃបុណ្យរំលឹកដល់ការបញ្ចប់ខែរ៉ម៉ាឌននោះ គឺជាពិធីដ៏ធំបំផុត និងផ្លូវការរបស់សាសនាអ៊ីស្លាម។

តើសាសនាអ៊ីស្លាមមានការអត់ឱន និងសណ្តោសប្រឆាំងដល់អ្នកមានជំនឿផ្សេងៗ ទៀតដែរឬទេ?

គម្ពីរគួរអានបានចែងថា៖ "អល់ឡោះមិនហាមឃាត់ពួកអ្នកអំពីការធ្វើល្អ និងការធ្វើយុត្តិធម៌ទៅចំពោះអ្នកដែលមិនបានធ្វើសង្គ្រាមជាមួយពួកអ្នក និងមិនបានបណ្តេញពួកអ្នកចេញពីស្រុកភូមិរបស់ពួកអ្នកឡើយ។ ជាការពិត អល់ឡោះស្រឡាញ់ពួកអ្នកដែលយុត្តិធម៌"។ (យោងតាមគម្ពីរគួរអាន. ៦០-៨)

វាជាមុខងារមួយនៃច្បាប់អ៊ីស្លាម ដែលត្រូវការការសិទ្ធិ និងសេរីភាពនៃជនជាតិភាគតិច ហើយនេះជាមូលហេតុដែលទីសក្តារបូជារបស់អ្នកកាន់សាសនាផ្សេងៗគ្នាបានរីកលូតលាស់នៅទូទាំងពិភពអ៊ីស្លាម។ ប្រវត្តិសាស្ត្របានផ្តល់នូវឧទាហរណ៍ជាច្រើនអំពីការអនុគ្រោះ ការអត់ឱន និងសណ្តោសប្រឆាំងដល់អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមចំពោះអ្នកមានជំនឿផ្សេងៗដូចជា នៅពេលដែលខលីហ្វៈ (ប្រមុខរដ្ឋ) អ៊ីម៉េរ បានចូលដល់ទីក្រុងយេរូសាឡឹមនៅឆ្នាំ៦៤៣ សាសនាអ៊ីស្លាមបានផ្តល់សេរីភាពនៃការគោរពបូជាចំពោះបណ្តាសហគមន៍ សាសនាទាំងអស់នៅទីក្រុងនេះ។

ច្បាប់អ៊ីស្លាមក៏អនុញ្ញាតឱ្យជនជាតិភាគតិច មិនមែនអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម បង្កើតតុលាការផ្ទាល់របស់ពួកគេ ដើម្បីអនុវត្តច្បាប់គ្រួសារដែលតាក់តែងឡើង ដោយជនជាតិភាគតិចខ្លួនឯងផ្ទាល់។

អ្វីមើរត្រូវបានគេអញ្ជើញឱ្យចូលរួមប្រតិបត្តិសឡាត ឬថ្វាយបង្គំនៅក្នុងវិហារ នៃស្តូបដ៏ពិសិដ្ឋ (Holy Sepulcher) ប៉ុន្តែគាត់បែរជាពេញចិត្តប្រតិបត្តិនៅក្រោមខ្លោង ទ្វារទៅវិញ ដោយមានប្រសាសន៍ថា ប្រសិនបើគាត់ព្រមទទួលយកអ្នកកាន់សាសនា អ៊ីស្លាមជំនាន់ក្រោយ អាចយកទង្វើរបស់គាត់មកប្រើជាលេសក្នុងការប្រែក្លាយវាឱ្យ ទៅជាវិហារអ៊ីស្លាម។ ខាងលើនេះគឺជាវិហារអ៊ីស្លាមដែលត្រូវបានកសាងឡើងនៅ លើកន្លែងដែល អ្វីមើរបានប្រតិបត្តិសឡាត។

សាសនាអ៊ីស្លាមបានចែងថា មនុស្សគ្រប់រូប ទាំងកូនចៅអ្នកមានជំនឿ និង កូនចៅអ្នកគ្មានជំនឿលើសាសនានេះ ពេលកើតចេញពីផ្ទៃម្តាយមកគឺមានភាពស្អាត ស្អំ និងគ្មានបាបកម្មជាប់ខ្លួនឡើយ គឺស្ថិតនៅលើសាសនាអ៊ីស្លាម។ ហេតុនេះ ពួក គេយល់ថា មនុស្សត្រូវវិលត្រឡប់ទៅរកភាពស្អាតស្អំ នៅពេលដែលគេប្រសូត្រគាត់ នោះវិញ។

តើអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម គិតយ៉ាងម្តេចចំពោះណាធីអ៊ីសា (យេស៊ូគ្រីស្ទ) ?

អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមគោរព និងស្រលាញ់ចំពោះណាធីអ៊ីសា (យេស៊ូ- គ្រីស្ទ) យ៉ាងខ្លាំង និងរង់ចាំការវិលត្រឡប់មកជាលើកទីពីររបស់លោក។ ពួកគេបាន ចាត់ទុកលោកថា ជាអ្នកនាំសារម្នាក់ ក្នុងចំណោមអ្នកនាំសារសំខាន់ៗរបស់ អស់ឡោះមកកាន់មនុស្សលោកទូទៅ។ តាមធម្មតាអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម មិន ដែលហៅគាត់ថា "យេស៊ូគ្រីស្ទ" ឬ "អ៊ីសា" ទេនោះទេ ដូចជាទៅវិញ ពួកគេតែងតែ បន្ថែមពាក្យមួយឃ្លាថា "សូមព្រះអស់ឡោះផ្តល់ភាពសុខសាន្តដល់រូបគាត់" ដូចសារ ហារីផ្សេងៗទៀតដែរ។ គម្ពីរគួរអានបានបញ្ជាក់ពីកំណើតដ៏បរិសុទ្ធរបស់យេស៊ូគ្រីស្ទ នៅដំពូក "ម៉ារី" (ម៉ារីយ៉ុ) ហើយម៉ារីត្រូវបានគេចាត់ទុកថាជាស្រ្តីដែលបរិសុទ្ធបំផុត ក្នុងចំណោមស្រ្តីទាំងអស់នៅលើលោកិយនេះ។

គម្ពីរគួរអានបានពិពណ៌នាដូចខាងក្រោមនេះ៖

"ចូរអ្នករំលឹកឡើងវិញ នៅពេលដែលទេវតាដ៏ព្រៃលបានមានប្រសាសន៍ថា៖ ឱម៉ារី! អល់ឡោះបានជ្រើសរើសនាង បានធ្វើឱ្យនាងមានសុខភាពស្អាតស្អំ និងបានជ្រើសរើសនាង (ដើម្បីគោរពសក្ការៈទៅចំពោះទ្រង់) នៅលើស្រ្តីជាច្រើន នៅលើពិភពលោក " ។

"ឱម៉ារី! អល់ឡោះផ្តល់ដំណឹងរីករាយដល់នាងនូវបន្ទូលរបស់ទ្រង់ គឺនាងនឹងមានកូនឈ្មោះ ម៉ាសៀហ៍ អ៊ីសា (យេស៊ូគ្រីស្ទ) កូនប្រុសរបស់ម៉ារី ជាអ្នកដែលមានកិត្តិយសនៅក្នុងលោកិយ និងបរលោក និងជាបុគ្គលម្នាក់ក្នុងចំណោមបុគ្គលនានាដែលមានឋានៈនៅជិតអល់ឡោះ (នាថ្ងៃបរលោក)។ លោកនឹងអាចមានប្រសាសន៍ទៅកាន់មនុស្សលោកចាប់ពីពេលនៅក្នុងអង្រឹង និងនៅពេលដែលលោកធំពេញវ័យ ហើយលោកនឹងស្ថិតនៅក្នុងចំណោមអ្នកសាងកូសល" ។

នាងបាននិយាយថា៖ "ឱម្ចាស់របស់ខ្ញុំ! តើខ្ញុំនឹងមានកូនយ៉ាងដូចម្តេច ខណៈដែលគ្មានបុរសណាម្នាក់មកប៉ះពាល់ខ្ញុំផងនោះ?" ទេវតាដ៏ព្រៃលបានតបថា៖ "រឿងនោះ គឺដូច្នោះហើយ អល់ឡោះអាចបង្កើតអ្វីដែលទ្រង់ប្រាថ្នា។ នៅពេលដែលទ្រង់ប្រាថ្នាបង្កើតអ្វីមួយ ទ្រង់គ្រាន់តែមានបន្ទូលពាក្យថា៖ ចូរអ្នកកើតឡើងវាក៏កើតឡើងភ្លាម" ។ (គម្ពីរគូរអាន ៣:៤២-៧)

យេស៊ូគ្រីស្ទ (ណាពីអ៊ីសា) បានប្រសូត្រឡើងយ៉ាងអស្ចារ្យ តាមរយៈលំអានតែមួយ (គឺគ្មានឪពុក) ដូចកាលដែលអល់ឡោះបានបង្កើតអាដាំដោយគ្មានឪពុកយ៉ាងដូច្នោះដែរ។

ជាការពិតណាស់ការប្រៀបធៀបអ៊ីសាចំពោះអល់ឡោះ គឺដូចគ្នានឹងអាដាំដែរ ពោលគឺអល់ឡោះបានសូន្យលោកពីផ្ទះលីដី និងមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖ "ចូរអ្នកកើតឡើង លោកក៏បានកើតឡើង" ។ (គម្ពីរគូរអាន ៣:៥៩)

ក្នុងអំឡុងពេលបំពេញបេសកកម្មក្នុងនាមជាអ្នកនាំសារ ព្យាករណ៍អ៊ីសា (យេស៊ូគ្រីស្ទ) បានបង្ហាញនូវភស្តុតាង និងបារមីដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន។ គម្ពីរគូរអានបាននិយាយប្រាប់យើងថា លោកមានប្រសាសន៍ថា៖

តើហេតុអ្វីបានគ្រួសារមានសារសំខាន់ប្លែកៗ ចំពោះអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម?

គ្រួសារ គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសង្គមរបស់សាសនាអ៊ីស្លាម។ សន្តិភាព និងសន្តិសុខកើតឡើង ដោយសារក្រុមគ្រួសារដែលមានស្ថេរភាព ហើយគ្រួសារដែលមានស្ថេរភាពនេះមានតម្លៃ និងមានសារសំខាន់បំផុតសម្រាប់ការលូតលាស់នៃសមាជិក។ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គមដែលមានភាពសុខដុមរមនា ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការមានគ្រួសារកាន់តែច្រើនឡើង។ សាសនាអ៊ីស្លាមអប់រំ និងជំរុញអោយមនុស្សអាណិតស្រលាញ់ និងថែទាំកុមារ ព្រមទាំងគោរពមនុស្សចាស់ បរិច្ចាគទាន សាងអំពើល្អ ចេះជួយគ្នាក្នុងពេលមានអាសន្ន មិនក្រេបសុរាដែលបង្កអោយមានអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម។

តើស្ថានភាពស្ត្រីដែលកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម មានលក្ខណៈបូចម្តេចដែរ?

សាសនាអ៊ីស្លាមចាត់ទុកស្ត្រី ជាបុគ្គលដែលមានសិទ្ធិសេរីភាពផ្ទាល់ខ្លួន ទោះជានៅលើវត្ត ឬរៀបការហើយក្តី ដោយគាត់មានសិទ្ធិកាន់កាប់ និងចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិ និងប្រាក់ចំណូលរបស់ខ្លួន។ កូនកម្លោះត្រូវជូនចំណាងដៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅឱ្យយកូនក្រមុំ សម្រាប់ឱ្យនាងប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ហើយនាងត្រូវរក្សានាមត្រកូលផ្ទាល់របស់នាង ដោយមិនប្តូរនាមត្រកូលរបស់ប្តីនោះទេ។

ទាំងបុរស និងស្ត្រី គេរំពឹងថានឹងស្លៀកពាក់រម្យទម្ងន់ និងថ្លៃថ្នូរ ហើយប្រពៃណីសម្លៀកបំពាក់របស់ស្ត្រីអ៊ីស្លាម ដែលគេប្រទះឃើញនៅតាមបណ្តាប្រទេសអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមក្នុងពិភពលោក មួយចំនួនតែងបង្ហាញទំនៀមទម្លាប់ជាមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេរៀងៗខ្លួន។

ការឈ្លើយរស់អំពី សាសនាអ៊ីស្លាម និងអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម

ព្យាករណ៍ម្យ៉ាងម៉ាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖ "អ្នកដែលមានជំនឿបំផុតក្នុង ចំណោមអ្នកគឺ អ្នកដែលមានអាកប្បកិរិយា និងសន្តានចិត្តល្អបំផុតចំពោះភរិយា របស់គាត់" ។

តើអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមអាចមានប្រពន្ធ លើសពីមួយបានដែរឬទេ?

សាសនាអ៊ីស្លាមត្រូវបានបញ្ចុះមកអោយគ្រប់សង្គម និងគ្រប់ពេលវេលាទាំងអស់ ដូច្នេះសាសនានេះបំពេញនូវតម្រូវការសង្គមខុសៗគ្នា។ យោងតាមគម្ពីរគួរអានបានឱ្យដឹងថា លក្ខខណ្ឌដែលអាចឱ្យបុរសយកប្រពន្ធលើសពីមួយបាន លុះត្រាតែបុរសនោះអាចប្រព្រឹត្តយុត្តិធម៌ចំពោះភរិយាទាំងអស់របស់គាត់ ដោយគ្មានការលំអៀងឡើយ។ ដូច្នេះអ្នកដែលមិនអាចបំពេញលក្ខខណ្ឌនេះបាន មិនអាចយកប្រពន្ធលើសពីមួយបានឡើយ។

តើអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម ឬច្បាប់និងអាពាហ៍ពិពាហ៍ នៅក្នុងសាសនាគ្រិស្តដែរឬទេ?

អាពាហ៍ពិពាហ៍សាសនាអ៊ីស្លាម មិនមែនជា "ពិធីប្រសិទ្ធ ឬសច្ចា" នោះទេ ប៉ុន្តែវាជាកិច្ចព្រមព្រៀងធម្មតា និងស្របច្បាប់ ដែលដៃគូទាំងសងខាង មានសេរីភាពក្នុងការដាក់លក្ខខណ្ឌនានា។ ដូច្នេះ ទំនៀមទម្លាប់អាពាហ៍ពិពាហ៍ មានលក្ខណៈខុសៗគ្នា ពីប្រទេសមួយទៅប្រទេសមួយទៀត។ ចំណែកការលែងលះគ្នានៅក្នុងសង្គមសាសនាអ៊ីស្លាម មិនមែនជារឿងធម្មតានោះទេ ទោះបីជាវាមិនត្រូវបានហាមឃាត់ក៏ដោយ ក៏ប៉ុន្តែវាត្រូវបានចាត់ទុកជាមធ្យោបាយចុងក្រោយ។ យោងតាមវិន័យសាសនាអ៊ីស្លាមបានឱ្យដឹងថា ស្ត្រីអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម មិនអាចត្រូវគេបង្ខំឱ្យរៀបការផ្ទុយពីឆន្ទៈរបស់នាងឡើយ។ ចំណែកឪពុកម្តាយរបស់នាងមានសិទ្ធិ ត្រឹមឱ្យយោបល់ ឬសំណូមពរ ដើម្បីឱ្យនាងរៀបការជាមួយបុរសណាដែលពួកគេគិតថាសក្តិសមប៉ុណ្ណោះ គ្មានសិទ្ធិបង្ខិតបង្ខំនាងឡើយ។

តើសាសនាអ៊ីស្លាមប្រព្រឹត្តយ៉ាងម្តេច ចំពោះមនុស្សចាស់?

នៅក្នុងពិភពលោក សាសនាអ៊ីស្លាមគ្មានលំនៅដ្ឋាន ឬមជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់មនុស្សចាស់រស់នៅសម្រាប់ពួកគាត់ចាស់ៗនោះទេ ប៉ុន្តែអ៊ីស្លាមដាក់បន្ទុកនៃការមើលថែទាំមនុស្សចាស់ទៅលើអ្នកដែលជាកូនចៅ ញាតិសន្តាន អ្នកជិតខាង និងអ្នកអ៊ីស្លាមទាំងអស់។ ការលំបាកនានា ក្នុងការមើលថែទាំឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន ជាពិសេសនៅក្នុងពេលលំបាកបំផុតនៃជីវិតរស់នៅរបស់ពួកគាត់ (ពេលចាស់ជរាបំផុត ឬពេលមានជម្ងឺ) ត្រូវបានអ៊ីស្លាមចាត់ទុកថាជាកិត្តិយស និងជាការទទួលបាននូវពរជ័យ ហើយក៏ជាឱកាសមួយសម្រាប់ការរីកលូតលាស់ផ្នែកជំនឿសាសនានេះផងដែរ។ អល់ឡោះមិនត្រឹមតែទាមទារឱ្យយើងបូជាឱ្យឪពុកម្តាយរបស់យើងប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែទាំទាមទារឱ្យយើងប្រព្រឹត្តចំពោះពួកគាត់ ដោយក្តីមេត្តា និងចងចាំថា កាលពីយើងនៅក្មេងគ្មានទីពឹង ពួកគាត់ជាអ្នកមើលថែទាំយើង និងស្រលាញ់យើងជាងខ្លួនគាត់ទៀតផង។

ម្តាយជាអ្នកមានគុណដ៏ធំ ត្រូវបានអ៊ីស្លាមផ្តល់កិត្តិយសយ៉ាងខ្លាំង។ ព្យាករមូហាំម៉ាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖ "ហ៊ានស្ម័គ្រស្ថិតនៅក្រោមបាតជើងរបស់ម្តាយ" ។ នៅពេលដែលពួកគាត់ឈានដល់វ័យចំណាស់ ឪពុកម្តាយរបស់អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម ទទួលបានការថែទាំដោយក្តីមេត្តា ការសណ្តោសប្រណី ការគោរពស្រលាញ់ពីកូនៗ ដោយមិនគិតប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនដូចគ្នា។

ការឈ្នះយល់អំពី សាសនាអ៊ីស្លាម និងអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម

នៅក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាមការបម្រើឪពុកម្តាយ គឺជាភារកិច្ចដ៏សំខាន់បំផុត ហើយវាជាសិទ្ធិរបស់ពួកគាត់ ក្នុងការទទួលបាននូវការទំនាក់ទំនង និងការតបស្នង ល្អបែបនោះ។ គេចាត់ទុកថា វាជាទង្វើអកតញ្ញ និងជាការប្រមាថមើលងាយ នៅ ពេលបុគ្គលម្នាក់ប្រកែក គំហក ឬបញ្ចេញកំហឹងដោយមិនគិតពីកំហុសរបស់ខ្លួន ធ្វើ ឱ្យចាស់ទុំមានការលំបាក ឬអាក់អន់ចិត្តនោះ។

គម្ពីរគួរអានបានចែងថា៖ "ម្ចាស់របស់អ្នកបានដាក់បទបញ្ជាថា មិនឱ្យអ្នក គោរពសក្ការៈអ្វីមួយក្រៅពីទ្រង់ឡើយ ហើយត្រូវមានចិត្តកតញ្ញចំពោះឪពុកម្តាយ។ ប្រសិនបើពួកគាត់ណាម្នាក់ ឬគាត់ទាំងពីរនាក់ឈានដល់វ័យចំណាស់នៅជាមួយ អ្នក ឬអ្នកកុំប្រើពាក្យសម្តីមិនតប្បីទៅលើពួកគាត់ ហើយកុំកុហកដាក់ពួកគាត់ ប៉ុន្តែ ត្រូវនិយាយទៅកាន់ពួកគាត់ ដោយពាក្យសម្តីល្អ និងថ្លៃថ្នូរ។ ចូរពួកអ្នកបន្ទន់ឥរិយា- បថឱ្យសុភាពរាបសារសម្រាប់ពួកគាត់ ដោយក្តីអាណិតអាសូរចំពោះពួកគាត់ និង បួងសួងថា សូមអស់ឡោះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ អាណិតអាសូរដល់ពួកគាត់ទាំងពីរ ដូច កាលដែលគាត់អាណិតស្រលាញ់ និងចិញ្ចឹមបីបាច់រូបខ្ញុំកាលនៅតូច" ។

តើអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមយល់ឃើញ យ៉ាងណាចំពោះសេចក្តីស្លាប់?

ដូចពួកជនជាតិដើម្បីហ្វូ និងគ្រិស្តបរិស័ទដែរ អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមជឿថា ជីវិតបច្ចុប្បន្ន គ្រាន់តែជាការសាកល្បងជាបណ្តោះអាសន្ន សម្រាប់ជីវិតរស់នៅនាថ្ងៃបរលោកប៉ុណ្ណោះ។ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃជំនឿនោះរួមមាន ការជឿចំពោះថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់កាត់ក្តី ការរស់នៅឡើង វិញ ឋានសួគ៌ និងឋាននរក ។ល។ នៅពេលអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមស្លាប់ តាមធម្មតាអ្នក ស្លាប់នោះត្រូវបានសមាជិកគ្រួសារមុជទឹកសម្អាត រុំក្រណាត់សស្អាត និងយកទៅបញ្ចុះដោយ សឡាត និងបួងសួងសុំពីអស់ឡោះអោយ ហើយការបញ្ចុះនោះ គឺគួរធ្វើនៅថ្ងៃដែលគាត់បាន ស្លាប់។ អ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមបានចាត់ទុកកិច្ចការនេះថា ជាការបម្រើមួយក្នុងចំណោមការ បម្រើចុងក្រោយដែលពួកគេអាចធ្វើសម្រាប់សាច់ញាតិរបស់ពួកគេ ហើយវាក៏ជាឱកាសមួយ ដើម្បីរំលឹកថា ឆាកជីវិតលោកិយនេះមានរយៈពេលខ្លីបំផុត។

ព្យាករឹមហាំម៉ាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖ "បីប្រការអាចជួយមនុស្សលោកបាន បន្ទាប់ ពីស្លាប់ គឺការបរិច្ចាគទាន ដែលគាត់បានបរិច្ចាគ (ក្រោយពេលគាត់ស្លាប់ ទ្រព្យដែលគាត់បាន បរិច្ចាគនៅមិនទាន់ខូចខាត) ចំណេះដឹងដែលគាត់បានបង្រៀនដល់អ្នកដទៃ និងការបួងសួង របស់កូនដែលសាងកុសលអោយគាត់" ។

តួនាទីនៃការអភិវឌ្ឍន៍?

ទោះបីជាសាសនាអ៊ីស្លាមបានត្រឹមត្រូវ ងាយស្រួលជាងច្បាប់អាហារដែលត្រូវបានគោរពដោយជនជាតិដើម និងអ្នកកាន់សាសនាគ្រិស្តក៏ដោយ ក៏នៅក្នុងក្រុមច្បាប់ដែលអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមត្រូវគោរព គឺហាមទទួលទានសាច់ជ្រូក និងសេនត្រៀងស្រវឹងគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់។ ព្យាបាលម្ចាស់ម៉ាត់បានឆ្លើយថា៖ “រូបភាពរបស់អ្នកមានសិទ្ធិលើអ្នក”។ ហេតុនេះអ្នកអ៊ីស្លាមត្រូវជ្រើសរើសអាហារដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់រាងកាយ និងមិនប៉ះពាល់ដល់សុខភាព។

ណាតី (ព្យាបាល) ម្ចាស់ម៉ាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖ “ទូរស័ព្ទសេចក្តីពិតនៃជំនឿ និងសុខុមាលភាពពីអស់ខ្សោះ ព្រោះបន្ទាប់ពីសេចក្តីពិតនៃជំនឿនេះ គ្មាននរណាម្នាក់ទទួលបានអំណោយអ្វីប្រសើរជាងសុខភាពនោះទេ”។

តើសាសនាអ៊ីស្លាមតាមដានលំដាប់ចិត្តចុះ ដោយប្រែប្រួលឬ?

សិទ្ធិសេរីភាពរបស់មនុស្ស ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងគម្ពីរធម្មនុញ្ញថា៖ “ខ្លួនការបង្កើនឡើងនៅក្នុងសាសនា”។ (២:២៨៦)

អាយុជីវិត និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូបនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីស្លាមត្រូវបានហាមឃាត់ និងមិនអនុញ្ញាតអោយប៉ះពាល់ឡើយ ទោះជាបុគ្គលនោះជាអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម ឬមិនកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមក៏ដោយ។

ការរើសអើង និងការប្រកាន់ពូជសាសន៍ ត្រូវបានសាសនាអ៊ីស្លាមបដិសេធមិនទទួលស្គាល់ ពាក់ស្តែងគម្ពីរធម្មនុញ្ញអាចបានណែនាំអំពីសមភាពរវាងមនុស្ស និងមនុស្សដូចគ្នាប្រាកដ៖

“និមនុស្សលោកទាំងឡាយ! ជាការពិតណាស់ យើងបានបង្កើតអ្នកទាំងអស់ឆ្លាតវៃមនុស្សប្រុសម្នាក់ និងស្រីម្នាក់ និងបានធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាជនជាតិ និងកុលសម្ព័ន្ធផ្សេងៗគ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នកណែនាំគ្នា ដើម្បីស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ជាការពិតណាស់ អ្នកដែលមានកិត្តិយសត្រូវបំពេញនៅចំពោះមុខអស់ខ្សោះ គឺជាអ្នកដែលរក្សាខ្លួនទ្រង់ជាងគេ។ អស់ខ្សោះពិតជាអ្នកដឹងសព្វអស់អ្វីៗទាំងពួង”។ (៩៩-១៣)

ពិភពអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម

ចំនួនប្រជាជនអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមនៅលើពិភពលោក គឺមានជាងពីរពាន់លាននាក់។ ៣០ភាគរយនៃពួកគេរស់នៅក្នុងឧបទ្វីបឥណ្ឌា ២០ភាគរយរស់នៅក្នុងអនុតំបន់សាហារ៉ា នៃទ្វីបអាហ្វ្រិក ១៧ភាគរយរស់នៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ ១៨ភាគរយរស់នៅក្នុងពិភពអាវ៉ាប់ ១០ភាគរយរស់នៅក្នុងសហភាពសូវៀត និងប្រទេសចិន។ ប្រទេសទួរគី ប្រទេសអ៊ីរ៉ង់ និងអាហ្វហ្គានីស្ថានមានអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម ១០ភាគរយក្នុងចំណោមប្រជាជននៅមជ្ឈិមបូព៌ាដែលមិនមែនអាវ៉ាប់។ ទោះបីជាមានអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាមជាជនជាតិភាគតិច នៅស្ទើរតែគ្រប់តំបន់ដែលក្នុងនោះ រួមមានប្រទេសអាមេរិកឡាទីន និងប្រទេសអូស្ត្រាលីក៏ដោយ ក៏អ្នកទាំងនោះមានច្រើនបំផុតនៅសហភាពសូវៀត ឥណ្ឌា និងប្រទេសអាហ្វ្រិកកណ្តាល។ មានអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម ប្រាំលាននាក់នៅសហរដ្ឋអាមេរិក។

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ឯកសារនេះ ត្រូវបានសង្ខេបមកពីសៀវភៅមួយក្បាល មានចំណងជើងថា ការឈ្វេងយល់អំពីសាសនាអ៊ីស្លាម និងអ្នកកាន់សាសនាអ៊ីស្លាម ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយក្រសួងធម្មការ និងកិច្ចការអ៊ីស្លាម និងស្ថានទូតអាវ៉ាប់ប៊ីសារអូឌីត ទីក្រុងវ៉ាស៊ីនតោនឌីស៊ី អ្នកពិគ្រោះយោបល់នៃសង្គមឯកសារអ៊ីស្លាម និងសាកលវិទ្យាល័យយេមប្រីដ នៅចក្រភពអង់គ្លេស ឆ្នាំ១៩៨៩។

